

Чекалюк Емануїл Богданович

Доктор технічних наук, професор, фахівець у сфері розробки нафтових родовищ, мінеральної теорії походження нафти, геотермії

Народився 6 травня 1909 р. у с. Гніздичів Жидачівського району на Львівщині.

У 1933 р. закінчив ЛПІ та розпочав свій трудовий шлях електромонтером міської електромережі м. Калуш, а згодом став інженером на фабриці електроприладів у м. Варшава.

З 1940 р. Е. Б. Чекалюк працює в нафтовій промисловості. Спочатку був головним механіком Ріпнянського нафтопромислу, в 1941–1945 рр. — завідувачем мехмайстернями цього промислу, креслярем Дрогобицького та Горлицького НПЗ, чорноробом у концтаборі «Бреслау» (Польща). Протягом 1945–1951 рр. обіймав посади старшого геолога, головного інженера, директора укрупненого нафтопромислу № 6 об'єднання «Укрнафта».

У 1951 р. Емануїл Богданович розпочав наукову діяльність у ЦНДЛ об'єднання «Укрнафта» у Бориславі, де працював над вирішенням проблеми підвищення віддачі нафтового пласта. В 1956 р. перейшов в УкрНДГПІ (м. Львів) на посаду завідувача відділу дослідження розвідувальних свердловин. Наступного

року у ЛПІ захистив кандидатську дисертацію «Нестационарні явища притоку однорідної рідини з пористого середовища», а в 1963 р. в інституті «ВНДІнафта» (м. Москва) — докторську «Деякі термодинамічні явища у пористому середовищі та шляхи їх застосування у нафтовій промисловості».

З 1964 р. і до останніх днів життя Е. Б. Чекалюк працював в ІГ і ГТК АН УРСР. Спочатку завідував відділами глибинних вуглеводнів та проблем технології горючих копалин, а з 1987 р. був головним науковим співробітником. У цей період побачили світ його фундаментальні роботи з мінерального синтезу вуглеводневих систем у надрах Землі.

Емануїл Богданович — засновник української підземної нафтогазової гідрогазодинаміки, наукового напрямку підземної нафтогазової термодинаміки (геотермодинаміки). Приділяв велику увагу розробці та вдосконаленню п'єзометричних, термодинамічних і -метричних досліджень свердловин, підрахунку запасів вуглеводневої сировини, вивченню колекторських властивостей нафтових та газових покладів за даними промислових досліджень, глибинних параметрів нафти, а також вирішенню проблем підвищення нафтовилучення виснажених покладів. Розроблені під його керівництвом технології паротеплового впливу на пласт у поєднанні з його заводненням успішно випробувані на Бориславському родовищі нафти, схвалені для впровадження на теренах інших країн.

Е. Б. Чекалюк — автор восьми монографій, 15 винаходів, понад 200 статей. Він створив термодинамічне обґрунтування глибинного походження нафти, зробив внесок в удосконалення підземної газифікації вугілля, вивчав проблеми теоретичної фізики. Наукові праці вченого здобули світове визнання.

Нагороджений медалями «За доблесну працю», «Ветеран праці». Йому присвоєно звання «Заслужений діяч науки України».

Помер 5 січня 1990 р.

Чепіль Володимир Степанович

Інженер-технолог, фахівець у сфері видобування газу, управлінець

Народився 6 жовтня 1903 р. у с. Голинь Калуського району Івано-Франківської області в родині залізничного службовця. У 1930 р. закінчив Політехнічний інститут у м. Дармштадт (Німеччина) і отримав диплом інженера-технолога з видобування та переробки нафти і газу. Після навчання проходив виробниче стажування у румунській компанії «Астра-Романа» (м. Плоешті).

У 1932 р. Володимир Чепіль повернувся на батьківщину. Довго не міг влаштуватися на роботу за фахом, певний час працював оператором із видобування газу на Дашавському газовому родовищі.

Після повернення Прикарпаття до складу України у 1940 р. Володимир Степанович почав працювати старшим інженером виробничо-технічного відділу тресту «Укргаз», а після визволення Стрийського району від німецької окупації — став головним інженером тодішнього Стрийського експлуатаційного управління тресту «Укргаз» (пізніше — трест «Укргазвидобуток», Стрийський укрупнений газопромисел, Стрийське газопромислове

управління). Він залишався незмінним технічним керівником підприємства протягом майже 30 років.

Під його керівництвом і за особистою участю в 1944 р. було ліквідовано відкриті газові фонтани на підірваних німецькими військами дашавських свердловинах, а також реконструйовано переходи газопроводів через річку Стрий, за короткий термін відновлено газопостачання Стрия, Дрогобича, Львова та інших населених пунктів.

У 1946–1947 рр. В. С. Чепіль брав участь у ліквідації найбільшої тоді аварії на свердловині № 105 Угерське, де протягом року горів відкритий фонтан газу. Займався ліквідацією грифонів на Рудківському газовому родовищі, розвідкою, облаштуванням і експлуатацією Більче-Волицького, Свидницького, Пинянського, Хідновицького та інших газових родовищ Прикарпаття, запровадженням нових технологій під час експлуатації родовищ, систем автоматики, нового досвіду освоєння свердловин.

Він зробив великий внесок у розвиток міжнародних контактів, організацію першої в Європі міждержавної передачі газу — його експорту до Польщі, який розпочався з прикарпатських родовищ ще в 1945 р.

Володимир Чепіль сформував школу місцевих кадрів — газувиків, які після закінчення Львівського політехнічного інституту прийшли працювати на газові промисли, заповнивши післявоєнний «кадровий вакуум», що виник через від'їзд польських спеціалістів, і згодом обійняли керівні посади на підприємствах галузі. Серед них — В. П. Максимів, Я. С. Кривко, П. М. Натина, Т. С. Михалевич, Р. Ф. Гімер, І. М. Петрів, С. Ф. Саламаха та багато інших.

У 1972 р. В. С. Чепіль залишив посаду головного інженера і ще понад десять років працював у системі Стрийської станції підземного зберігання газу.

Помер 24 серпня 1989 р.